

El ball

Irène Némirovsky

(Adaptació dramàtica de Sergi Belbel)

El ball

d'Irène Nemirovsky

Adaptació dramàtica de Sergi Belbel

Personatges:

MME KAMPF (Rosine), la mare.

ANTOINETTE, la filla.

M KAMPF (Alfred), el pare,

MISS BETTY, la institutriu,

MLLE ISABELLE, la professora de piano,

(**Nota:** els tres personatges secundaris poden ser interpretats per un sol intèrpret.)

Temps i espai:

París, finals dels anys 20 del segle XX.

La casa dels Kampf, carrers de París, un pont sobre el Sena, la casa de Mlle Isabelle.

Teatre i dansa:

Els diàlegs en cursiva no han de ser pronunciats pels intèrprets. Han de servir de base musical perquè Antoinette expressi el seu món interior i les seves emocions a través de la dansa.

Escena 1

Saló de la casa dels Kampf.

Una aranya resplendent penjada del sostre.

Antoinette, sola, asseguda en un pupitre, exageradament encorbada.

Llegeix un llibre amb extrema concentració.

Els seus cabells gairebé toquen els fulls del llibre.

Soroll d'una porta que s'obre.

Antoinette continua llegint com si res.

Uns instants de silenci.

Soroll de la porta que es tanca amb gran estrèpit.

Les llàgrimes de cristall de l'aranya vibren i dringuen.

Antoinette aixeca la vista del llibre.

Uns segons.

Abaixa el cap i continua llegint.

Apareix Mme Kampf.

S'acosta a Antoinette.

La mira llarga estona i creua lentament les mans sota els pits.

MME KAMPF

Podries incorporar-te quan veus la teva mare

filla meva

oi?

T'ha quedat el cul enganxat a la cadira

senyoreta?

D'això se'n diu bona educació?

On és Miss Betty?

Soroll d'una màquina de cosir al ritme d'una cançó.

I una veu de dona cantussejant:

"What shall I do,

what shall I do when you'll be gone away..."

MME KAMPF

Miss Betty

Faci el favor de venir immediatament

Apareix Miss Betty, en un racó.

Dona menuda, galtes vermelles, esguard extraviat, monyo.

Parla amb accent anglès.

MISS BETTY

Yes

Mrs Kampf?

MME KAMPF

Vaig contractar-la per educar

instruir

i vigilar la meva filla

Oi que sí?

No per cosir-se els seus vestits

Potser la meva estimada filla

Antoinette

no sap que cal aixecar-se

quan entra la seva mamà?

MISS BETTY

Oh, Ann-toinette

How can you?

Antoinette s'aixeca lentament.

És una noia menuda, pàl.lida, fràgil.

Vesteix amb uniforme escolar.

Els seus pits han crescut i lluiten per mostrar-se sota la roba que els empresona.

Peus grans i braços llargs com flautes.

Mans vermelles amb taques de tinta a la punta dels dits.

Clatell delicat i cabells curts, incolors, secs i lleugers.

Té la mirada abaixada i la boca petita, perquè prem els llavis amb força.

Comença a balancejar-se maldestrament sobre una cama.

MME KAMPF

Antoinette

Filla meva estimada

És desesperant

No ho entens?

Desesperant

Això són maneres?

Vinga seu

Que t'asseguis

Antoinette deixa de balancejar-se i s'asseu

MME KAMPF

Ara sortiré

i tornaré a entrar

I quan entri

em faràs el favor d'aixecar-te immediatament

Em sents?

Immediatament

Mme Kampf surt.

Uns segons.

Mme Kamp torna a entrar.

Cop de porta.

L'aranya vibra i dringa.

Antoinette s'aixeca amb una lentitud exasperant.

Torna a balancejar-se maldestrament.

MME KAMPF

Potser li molesta a la senyoreta

haver de comportar-se amb correcció?

ANTOINETTE

No

Mamà

MME KAMPF

Aleshores per què fas aquesta cara?

Antoinette somriu forçadament.

La seva cara sembla una màscara.

Silenci.

Antoinette té la mirada extraviada.

MME KAMPF

En què estàs pensant?

Sobtadament, Miss Betty desapareix i l'espai es transforma.

Entrem en el cap d'Antoinette.

Ràfegues molt ràpides, moviment incessant.

Antoinette comença a bellugar-se per l'espai.

De cop i volta tot succeeix a un ritme vertiginós.

Els personatges parlen sense obrir la boca.

Mme Kamp s'asseu i Antoinette salta a la seva falda.

MME KAMPF

Antoinette

Petita

Filla meva

Surt de la meva falda

ANTOINETTE

Mamà

Mamà

MME KAMPF

Oh però què en farem d'aquesta nena?

Tot el sant dia enganxada a les meves faldilles

Oh oh oh

Ja has tornat a tacar-me el vestit

amb les teves sabates brutes

Passa cap allà

Vinga

Fora

Castigada

De cara a la paret

A veure si n'aprens d'una vegada

Imbècil

M'has sentit

petita filla meva?

Ets imbècil

Antoinette cau a terra, empesa per la seva mare.

MME KAMPF

Vinga aixeca't
Vaig a fer compres
Acompanya'm al carrer

Mme Kampf i Antoinette caminen pel carrer.

MME KAMPF

Per què camines així?
L'esquena recta
Vinga
Les espatlles avall
Avall
Oh
Sembles geperuda filla meva
Vols una galeta?
És això el que vols?
Una bona galeta?
Doncs té
A veure si n'aprens

Mme Kampf li etziba una sonora plantofada i la fa caure.
Soroll de nois i noies rient d'Antoinette.
Antoinette es redreça i camina al costat de la seva mare.
Ajunta les mans i mira al cel.

ANTOINETTE

Oh
Quina vergonya
Al mig del carrer
Déu meu
Oh Déu meu

Mata'm
Mata'm sisplau Déu meu
Vull morir

MME KAMPF

Ja tornes a plorar?
Et passes el dia
tot el sant dia
moquejant i ploriquejant
Redreça't
I para de plorar
Això no són maneres
Si et renyo
es només pel teu bé
Ho entens oi que sí?
Ah no
No no de cap manera
No tornis a plorar
Sincerament, filla meva,
t'aconsello que no hi tornis
si no vols-

ANTOINETTE

Jo només vull morir
Morir
O fer quinze anys
Quinze anys
Per conèixer l'amor
Perquè un home m'estimi
m'abraci
m'admiri

*com ho fan els herois de les novel·les
amb les dones que estimen*

MME KAMPF

Què és aquesta mirada?

Què fas?

En què estàs pensant...?

Tornem bruscament a la realitat.

Miss Betty, Mme Kampf i Antoinette, al saló.

MME KAMPF

Que no em sents?

Respon quan et parlo

En què estàs pensant?

ANTOINETTE

En res

mamà

MME KAMPF

Si et penses que et pago una anglesa

perquè et comportis així

amb tanta grolleria i ordinariesa

vas molt errada

petita

molt errada

petita i estimada filla meva

Mme Kampf s'acosta a Antoinette.

Li retira un floc de cabells que li cau damunt el front.

MME KAMPF

I aquests cabells?

No saps ni pentinar-te

A vegades penso que oblides

que ara som rics

Recorda filla meva

ara som rics

ho entens?

rics

Miss Betty acosti's

MISS BETTY

Yes

Mrs Kampf?

MME KAMPF

Tindr  una pila d'encàrrecs per a vost 

aquesta setmana

Faig un ball a casa meva

el dia quinze d'aquest mes

ANTOINETTE, *en un murmuri*

Un ball

MME KAMPF

Doncs sí

Un ball

Un ball

Un gran ball

La cara d'Antoinette s'il.lumina.

MME KAMPF

Miss Betty

Considera vostè que Antoinette
té una bona cal·ligrafia?

MISS BETTY

Yes

Mrs Kampf

MME KAMPF

Vaja

Me n'alegro

Com a mínim té alguna cosa bona

ANTOINETTE

Per què ho preguntes
mamà?

MME KAMPF

Aquest vespre m'ajudaràs

a escriure la invitació

i els noms als sobres

de tots els convidats

Dos-cents sobres

Em sents filla meva?

Dos-cents

Dos-cents convidats

Com pots comprendre

no me'n sortiré tota sola

Miss Betty

aquesta nit dono permís perquè la meva filla

es fiqui al llit una hora més tard

del que és habitual

M'imagino que això et farà ben contenta

petita meva

Sí oi?

Estàs contenta?

Silenci.

Antoinette sembla estar als núvols imaginant-se el ball.

MME KAMPF

Antoinette

Altra vegada entrem en els pensaments d'Antoinette.

Miss Betty desapareix.

Penombra.

Mme Kampf i Antoinette, arraulides en un racó fosc.

MME KAMPF

Onze anys

Portem onze anys vivint en aquest tuguri

en aquest cau fosc i petit

per culpa del teu pare

Ah

Se'm trenca el cor quan penso

que hi ha gent que viu bé i és feliç

mentre que jo em passo els millors anys de la meva vida

en aquest cau fosc i petit

sargint els teus mitjons

*per culpa del teu pare
Si esperes que el teu pare faci fortuna
com promet cada dia de la seva vida
des que ens vam casar,
pots anar esperant fins que et moris
Et faràs gran i encara seràs aquí
dins aquest cau fosc i petit
esperant
esperant una vida millor
pobra petita filla meva
Ah
Què fas?
Vés-te'n
Deixa'm tranquil.la
A vegades ets tan insuportable filla meva
M'avorreixes
Antoinette
Antoinette vine aquí petita meva
El teu pare
el teu pare per fi
gràcies a una operació borsària
que no et sé explicar
ha fet fortuna
Després d'onze anys
esperant i esperant
ara sí
per fi
ara som rics
som rics i abandonem aquest cau fosc i petit*

La foscor s'esvaeix.

L'espai es torna blanc i radiant.

MME KAMPF

Antoinette

Vine aquí immediatament

Ara som rics

Escolta

Què has de respondre si algú et pregunta

on hem estat vivint tots aquests anys?

No no no

Ets imbècil filla meva

sempre has estat imbècil

però ara som rics

No has de dir res del cau fosc i petit

on has viscut els primers onze anys de la teva vida

Vinga repeteix amb mi

Vivíem al camp en un gran mas al sud de França

O no

Encara millor

Vivíem a Niça o a Cannes

Sí a Cannes

És més distingit

O millor encara

Si algú et pregunta

sobretot els criats

perquè ara tindrem criats

i em cauria la cara de vergonya si sabessin

en quin tuguri vivíem

tu no obris la boca

Una nena petita ha de parlar el mínim possible

amb les persones grans

Ho entens?

Ho has entès Antoinette?

Ara som rics

Antoinette

Antoinette

Sortim dels pensaments d'Antoinette i tornem al saló.

Miss Betty, Mme Kampf i Antoinette.

MME KAMPF

Antoinette

Mme Kampf mira Miss Betty

MME KAMPF

Altra vegada a la lluna?

Mme Kampf s'acosta a Antoinette

MME KAMPF

Antoinette

s'hi està bé a la lluna filla meva?

Baixa'n d'una vegada

No et fa feliç?

No ets sents orgullosa de mi?

Dels teus pares?

Els teus pares estimats fan un ball a casa seva

Un ball

Un gran ball

Oh

No hi ha manera

Què hi tens dins el cap?
Aire fum núvols?
Res
No hi tens res
Ets tan curta de gambals,
pobra filla meva

La senyora Kampf surt del saló.

Cop de porta.

L'aranya vibra i dringa.

Miss Betty surt.

Antoinette es replega dins els seus pensaments.

Balla.

ANTOINETTE

Un ball

Un gran ball

El dia quinze

Jo encara no en tinc quinze

Però ja sóc al ball

Ara sóc al ball

Al ball

Al ball

Escena 2

Saló dels Kampf.

Mme Kampf i Antoinette dretes al costat del pupitre.

Damunt el pupitre: tinta, ploma, sobres de carta.

En una butaca, d'esquena, seu M.Kampf.

Només li veiem una part de les cames.

Llegeix el diari i fuma en pipa.

Mme Kampf parla amb uns criats que no veiem.

MME KAMPF

George

despari la taula d'una vegada

i retiri's a la seva cambra

Oh

No suportó aquest George i no sé per què

És un criat estúpid i massa silenciós

Quan serveix els plats i se m'acosta per darrere

em talla la gana

Per què fas aquesta cara filla meva?

Què és aquest somriure de bleda assolellada?

Asseu-te aquí

Començaré a dictar-te les adreces

dels dos-cents convidats

M'ajudes estimat?

M KAMPF

Sí estimada

MME KAMPF

Però vigila que el George no s'acosti a la porta
I la Lucie tampoc
Han fet una cara estranya quan ens han vist entrar al saló
després de sopar
Estic segura
que estan tafanejant darrere la porta

M KAMPF

I a mi què se me'n dóna
del que pensin els criats?

MME KAMPF

Com que què se'ns en dóna?
Alfred estimat per l'amor de déu
són els criats els qui passegen
la nostra reputació d'un racó a l'altre
d'aquesta ciutat
amb les seves xafarderies
Et penses que jo ara sabria
que la baronessa del tercer està completament arruïnada
si no fos perquè la Lucie
abans que la contractéssim
havia estat la seva cuinera durant tres anys?
Alfred estimat per l'amor de déu
Vinga nena escriu
Alfred per qui comencem?

M KAMPF

Pels senyors Banyuls

MME KAMPF

Son rics oi?

Són molt rics

Creus que voldran venir?

No conec la senyora Banyuls

M KAMPF

És una dona encantadora

a qui no conviden gaire últimament als salons de Paris

des d'aquell trist afer

amb les donotes del Bois de Boulogne

MME KAMPF

Alfred sisplau la nena

M KAMPF

Si no entén res

Vinga Antoinette escriu

Monsieur i Madame Banyuls

MME KAMPF

Amb bona lletra

Au busca l'adreça a l'anuari

i vés escrivint

Ah

Sobretot no ens deixem els Ostier

Sembla ser que les seves festes són les millors de França

M KAMPF

Monsieur i Madame Ostier d'Arrachon

Arrachon amb dues erres

D'aquests estimada no en responc

Són tan exquisits tan altius tan estirats
Tot i que ella fa temps era una bagassa

MME KAMPF

Alfred la nena

M KAMPF

Però si és veritat
Un dels meus clients va passar més d'una nit amb ella
fa vint anys
en una casa de barrets de Marsella
Va fer un casament afortunat i goita ara
Per regla general
les donotes aquestes si són espavilades
no triguen més de deu anys a convertir-se
en dames de l'alta aristocràcia parisenca

MME KAMPF

Déu meu
I hem d'invitar-la?

M KAMPF

Oh i tant que sí
Hi hem d'invitar tothom,
és la nostra primera recepció
Per avançar en aquest món
has de seguir al peu de la lletra
la moral de l'Evangeli

MME KAMPF

Quina moral?

M KAMPF

Si et claven una bufa

para l'altra galta

El món és la millor escola de la humilitat cristiana

MME KAMPF

A vegades em pregunto

d'on treus totes aquestes bajanades estimat

M KAMPF

Vinga vinga continuem la llista

On vas apuntar les adreces de tota la gent que vam conèixer l'any passat

a Niça a Deauville à Chamonix?

MME KAMPF

Ai sí

Aquí en aquest bloc de notes

Copia nena

El Comte Moïsi

Madame i Mademoiselle Levy de Brunelleschi

I el marquès d'Itcharra

que és l'amant de Madame Lévy i sempre se'ls convida plegats

El Marquès de Liguès i Hermosa

El Baró i la Baronessa Levinstein

El Comte i la Comtessa del Peral

El Vescomte

Entrem dins la imaginació d'Antoinette

S'aixeca del pupitre amb la ploma a la mà

Balla i escriu a l'aire amb la ploma

ANTOINETTE

Vescomtes i Comtes

Marquesos i Baronesses

Ara som rics

I ja podem ser

els Comtes de Kampf

El papà el Comte la mamà la Comtessa

I jo

la Petite Comtessa de Kampf

que encara no té quinze anys

però resplendeix com el sol de migdia

en el gran ball dels Kampf

Torna al pupitre.

Tornem a la realitat.

MME KAMPF

Quants en portem nena?

ANTOINETTE

Cent setanta-dos mamà

MME KAMPF

Ah doncs déu n'hi do

M KAMPF

No està gens malament

MME KAMPF

Ah me n'oblidava

Apunta

Mademoiselle Isabelle Cosette

ANTOINETTE

Com?

Isabelle Cosette?

La “meva” Mademoiselle Isabelle?

MME KAMPF

Si nena sí

La “teva” Mademoiselle Isabelle

professora de piano

ANTOINETTE

Però per què la convides?

MME KAMPF

És cosina segona meva

i una bona dona

encara que no sigui de l’alta aristocràcia

També convé quedar bé amb la gent instruïda

ANTOINETTE

Si és dolenta com la tinya

M KAMPF

La nena té raó

Què t’agafa de convidar una vella boja i corsecada

encara que et sigui cosina?

A més a més mai no has pogut sofrir-la

MME KAMPF

Oh no entens res Alfred
A vegades semblés més curt de gambals que la nena
Qui si no la cosina Isabelle
podrà escampar entre la meua família la notícia
dels nostre gran ball
i dels il.lustres convidats que hi assistiran?
És ben simple estimat
Si invitem la cosina Isabelle
l'endemà del nostre gran ball
l'enveja
farà que les cares dels meus parents es tornin
verdes
Verdes primer d'enveja
vermelles tot seguit d'indignació
i morades finalment de ràbia
L'oncle Marcial i la tia Lorida i la cosina Julie
que m'han regalat tots aquests anys el seu menyspreu
rebran per fi a canvi un bonic regal de la meua part
Un festival de colors tornassolats en plena cara
Oh
Havia esperat tant aquest moment
Ja us ho ben dic
si no ve la cosina Isabelle
no hi ha ball
Escriu nena escriu

ANTOINETTE

Obrirem els dos salons pel ball?

MME KAMPF

Oh i tant

Els dos salons i la nostra preciosa galeria

Compraré rams de flors a dojo

i hi posarem espelmes i fanalets de color vermell

que encendrem quan els músics toquin el tango

Per què ho preguntes?

ANTOINETTE

Si obrim els dos salons i la galeria

potser amb una mica de sort

podré anar esquivant la cosina Isabelle

MME KAMPF

Què?

Què has dit?

Però Antoinette

què t'empatolles?

Alfred has sentit la nena?

He de recordar-te quina edat tens filla meva?

Quina edat tens?

ANTOINETTE

Gairebé quinze

MME KAMPF

Catorze

Antoinette

en tens catorze

ANTOINETTE

Però mamà

És el ball
el nostre primer ball
No m'hi pots deixar quedar?
Mamà sisplau
un quart d'hora només

MME KAMPF

Què?
Quèeeee?
Decididament Alfred
em penso que la nostra filla s'ha tornat boja

ANTOINETTE

Mamà sisplau t'ho suplico

MME KAMPF

A callar
Alfred sisplau digues alguna cosa a la teva filla

M KAMPF

Ja aniràs l'any que ve al ball de Monsieur Blanc

MME KAMPF

Però què t'has pensat
bleda assolellada sòmnes mocosa
nena malcriada amb deliris de grandesa?
Et penses que t'introduiré en societat
amb una posada de llarg
quan facis quinze anys?
Qui t'ha ficat aquesta idea absurda
en aquesta closca buida i podrida que tens per cap?

Si amb prou feines jo estic ara començant a viure
Jo
I pretens que la gent sàpiga que tinc una filla per casar?
Ah no
Oh oh
Ara t'agafaria de les orelles i estiraria ben fort i et sacsejaria
fins treure't aquesta idea malsana i perversa del cap
Vés-te'n
Surt del meu davant
A dormir

ANTOINETTE

Però mamà
si tu sempre deies que a la meva edat

MME KAMPF

Sí
Jo a la teva edat ja clavava la murga a la meva mare
que havia de conèixer món
i conèixer els homes
Però la meva mare era pobra
i dèbil
i mai no em va saber dir "no"
Nosaltres ara som rics
i no necessitem els favors de cap home
ni tu necessites tenir cap pretendent
Sortosament jo no sóc com la meva mare
Mira la meva boca
Mira'm els llavis
No
No

No

No aniràs al ball

Et quedaràs tancada a la teva habitació

Ai no

A la teva habitació no

La teva habitació dóna a la galeria

I és un lloc ideal per instal·lar-hi

la barra de bar

La nit del ball dormiràs

a l'habitació de la planxa

O no

Millor

al quarto dels mals endreços del fons del passadís

I ara vés-te'n

Fuig del meu davant

A dormir

Antoinette s'aixeca.

Mira la butaca on seu el pare.

Surt.

MME KAMPF

No diguis res.

Deixa'm la nena a mi.

Jo sé com dominar-la.

I ara estimat

tu i jo

acabarem la llista

ESCENA 3

Habitació d'Antoinette.

Antoinette entra.

Obre els braços en creu i es deixa caure de genolls a terra.

Llença un crit de desesperació i inclina el cos endavant.

Entra Miss Betty, alarmada.

MISS BETTY

What's the matter with you

Child?

Are you ill?

Miss Betty redreça Antoinette.

MISS BETTY

Si la seva mare l'ha renyat

només és pel seu bé

Ann-toinette

Demà demanarà disculpes

a la seva estimada mamà

li farà un petó

i tot haurà acabat

Ara cal dormir

Oh dear dear

una nena petita no ha de fer morros

és lleig

molt lleig

Què dirà el seu àngel de la guarda?

S'espantarà

ANTOINETTE

Surti ara mateix de la meva habitació

Miss Betty surt.

ANTOINETTE

Anglesa de merda

Antoinette deixa anar un crit ofegat.

Cau i pega cops de puny a terra.

Plora desesperadament.

Comença a rebolcar-se per terra i per les parets de la seva habitació.

Els seus pensaments l'assalten atropelladament.

Mentrestant, camina amunt i avall de l'habitació recargolant-se i torturant-se.

I, finalment, masturbant-se.

ANTOINETTE

Ningú no m'estima

Ningú en tot el món

Imbècils i cecs que no veieu

que jo sóc mil vegades més llesta

i sensible i bonica

que tots vosaltres

que sou

uns grollers incultes i nou rics

Ah

com m'agradaria que us moríssiu

Déu meu oh déu meu

i tu Verge santa

per què em veu fer néixer entre ells?

*Em vull morir
Oh déu meu mata'm déu meu
Però abans
t'ho suplico
castiga'ls a ells
Déu meu i santa Verge
Ha ha ha
I si sou impostors?
Ni déu ni verge ni sants
tot romanços i mentides
com els bons pares i mares dels llibres
com l'edat feliç de la joventut
l'edat feliç
quina gràcia
feliç feliç feliç
tot romanços i mentides
Més m'estimaria ser morta
i podrir-me sota terra i que els cucs em devoressin
que no pas viure en aquesta presó
repetint dia rere dia
les mateixes coses les mateixes proeses
aixecar-me vestir-me calçar-me
amb robes grises i fosques i sabatots de vella
perquè ningú no es fixi en mi
en la meva bellesa
la meva carn tendra i fresca i delicada
com una flor palpitant de primavera
Imbècils estúpids ignorants
El cos i la mirada em cremen
ignoren demanen esperen
oh desig depravat*

*Sota la meva finestra
dos enamorats es besen apassionadament
a la llum del crepuscle
Les llengües assedegades es busquen
i s'emborratxen amb el nèctar de la saliva
i les mans xuclen l'escalfor i la suor i la humitat de la pell
I jo us odio
Quan podré trobar jo el nèctar que calmarà la meva set?
Mai mai mai
Encara hauré de suportar anys i anys
de crits d'humiliació de rígida disciplina
i de presó
La finestra
La finestra
Fuig escapa salta llença-t'hi
No hi haurà ball el dia quinze
El meu cos xafat esclafat rebentat
el cap obert
les meves vísceres escampades a la vorera
Pobreta
Encara no en tenia quinze i es va llençar per la finestra
Oh
diria la mamà
es podria haver matat un altre dia
ens ha esguerrat el ball
Però no
No
Jo sóc jove sóc bonica sóc una flor de primavera
Jo
No tu
Mamà*

egoista merdosa
freda i repugnant
Enemiga meva
Oh si pogués anar al ball
Seria la més bella i preciosa i resplendent
i tindria tots els homes als meus peus
ensumant-me llepant-me xuclant-me devorant-me
davant teu
mamà
Saben qui és aquesta damisel.la encisadora?
La filla dels Kampf
No és possible
La seva mare al seu costat
sembla una vella bruta grassa grollera i vulgar cuinera de baixa estofa
El meu cos la meva pell la meva boca
Quinze anys aviat
Romeo
Oh Romeo
quan entraràs per la meva finestra
i robaràs el meu cos assedegat de tu
dels teus braços i de la teva pell i la teva suor
i l'escalfor humida dels teus músculs lluents?
El meu cos la meva pell la meva boca
et busquen
i et fan l'amor
Oh
Quinze anys
Romeo
L'edat de Julieta
Quinze anys
Romeo

Dóna'm

la teva pell

la teva saliva

la teva mà

els teus braços

la teva suor

la teva humitat

la teva dolça brutícia

Ah ah ah

ESCENA 4

Saló de la casa dels Kampf.

Mme Kampf, Miss Betty i Antoinette.

Mme Kampf du una pila de sobres a la mà.

MME KAMPF

Ja has acabat de dinar?

Neteja't bé la boca

hi tens restes de menjar

Espero que no hauràs tornat a tacar les tovalles

No ets prou gran per haver après a menjar educadament?

Què fas amb la boca oberta?

Et penja el llavi de baix

Tanca la boca i respira pel nas

Què són aquests morros?

Has d'aprendre a escoltar i a obeir sense fer ganyotes

Altra vegada la llagrimeta?

És insuportable

Em fa angúnia veure aquesta cara de sòmines

filla meva

M'estimo més no mirar-te

Miss Betty?

MISS BETTY

Yes

Mrs Kampf?

MME KAMPF

Acompanyarà la nena a la seva lliçó de piano

a ca la meva cosina Isabelle
oi que sí?

MISS BETTY

Yes

Mrs. Kampf

MME KAMPF

Aquest és el sobre de la invitació
per Mademoiselle Isabelle

Agafa'l Antoinette

Tu mateixa l'hi donaràs en mà

La resta de sobres

Miss Betty

els portarà vostè

a correus

MISS BETTY

Yes

Mrs. Kampf

Mme Kampf desapareix.

Som al carrer.

Miss Betty i Antoinette caminen.

MISS BETTY

It's too late

Aniré a correus mentre vostè

fa les seves lliçons de piano

amb Mademoiselle Isabelle

Go in my dear

D'aquí a una hora vindré a buscar-la

Bye bye

Antoinette és a la porta de casa de Mlle Isabelle.

Mira Miss Betty que s'allunya ràpidament.

Sentim els seus pensaments.

ANTOINETTE

On se'n va tan de pressa

i amb les galtes tan vermelles?

A correus?

No

Per què està tan nerviosa?

On va?

Hi ha un home aturat a la cantonada i ella se li acosta

Es fan un petó

Un petó llarg molt llarg

Ho sabia

Sabia que hi havia un home a la seva vida

No li puc veure la cara

Encara dura el petó

Un petó llarg com els de les novel·les

Què li diu ell a cau d'orella?

T'estimo

I ella?

Ella és la seva amant

On aniran ara?

Al Bois de Boulogne

A rebolcar-se

Ella és lliure i feliç i s'estimen

El món sencer és ple d'homes i de dones que s'estimen

Per què jo no?

Antoinette entra a casa de Mademoiselle Isabelle.

Apareix Isabelle, una dona severa i encarcerada.

Antoinette se li acosta tímidament.

MLLE ISABELLE

Arribes tard

Ningú no t'ha ensenyat que la puntualitat

és el primer deure d'un infant ben educat

vers els seus professors

estimada Antoinette?

ANTOINETTE

Sí Mademoiselle Isabelle

ets vella ets idiota ets lletja

Perdó Mademoiselle Isabelle

tan de bo et podreixis a l'infern quan et moris

Ha estat la mamà

l'altra vella idiota i lletja com tu

que m'ha entretingut i m'ha demanat que li doni

això

Antoinette li allarga el sobre amb la invitació pel ball

ANTOINETTE

I també m'ha demanat

que em deixi sortir cinc minuts abans

MLLE ISABELLE

Què és?

ANTOINETTE

*Ara la cara se't tornarà verda vermella i morada
d'enveja d'indignació i de ràbia*

MILLE ISABELLE

Com?

Un ball?

ANTOINETTE

verda

MILLE ISABELLE

Un ball?

ANTOINETTE

vermella

MILLE ISABELLE

La teva mare fa un ball?

ANTOINETTE

i morada

MILLE ISABELLE

La teva mare sempre ha estat una dona afortunada

ANTOINETTE

Espero que podrà venir

Mademoiselle Isabelle

MLLE ISABELLE

Faré els impossibles evidentment

Em ve tan de gust veure la teva mare

ANTOINETTE

Sí

Segur

MLLE ISABELLE

D'altra banda no sé encara si podré

ANTOINETTE

Sí esclar ara fes-te pregar

MLLE ISABELLE

Uns íntims amics meus

els pares d'un alumne

els Aristide

que el teu pare coneix molt bé

una gent molt distingida

justament aquest dia m'han convidat a anar amb ells al teatre

Quin contratemps oi que sí?

ANTOINETTE

Ui sí quin contratemps

I pretens que m'ho cregui?

Qui pot ser tan imbècil

per voler que l'acompanyi al teatre

una vella bruixa corsecada com tu?

MLLE ISABELLE

Hauré de desfer el compromís
Em sap tan greu
Espero que no s'enfadin amb mi

ANTOINETTE

Estaran encantats de la vida

MLLE ISABELLE

Digues a la teva mare
que aniré amb molt de gust al seu ball
I ara
vinga
a treballar
Seu i toca
Aquí tens la partitura

Antoinette seu davant un piano imaginari i comença a tocar

Sona música de piano.

Mentre toca, Antoinette gira el cap a un costat

MLLE ISABELLE

Què fas mirant per la finestra?

ANTOINETTE

*Veure si Miss Betty
es rebolca ja amb el seu amant
sota els arbres*

MLLE ISABELLE

Concentració Antoinette
Concentració

Posa les mans com t'he ensenyat

Vinga

Torna a començar

Saps si anirà molta gent

al ball?

ANTOINETTE

Crec que la mamà ha convidat

vinga torna't a posar verda i vermella i morada

dues-centes persones

MLLE ISABELLE

Ah

Oh

Però ja hi cabran tots a casa vostra?

No té por que hi estiguin massa estrets?

Que faci massa calor?

Més fort Antoinette

més fort

Per l'amor de Déu

una mica de nervi

Què és aquesta mà tan tova?

Vols que torni a fer servir el regle?

ANTOINETTE

Pobra de tu

Si avui em tornes a picar amb el regle als dits

et clavo les ungles a la cara

MLLE ISABELLE

Staccato

Staccato

Més tensió al dit petit i a l'anular

Dues-centes persones has dit?

I tu els coneixes tots?

ANTOINETTE

No

MLLE ISABELLE

Saps si la teva mare es posarà

el seu nou vestit rosa de Premet?

ANTOINETTE

I a mi què se me'n dóna

si es posa el vestit rosa de truja pudenta?

MLLE ISABELLE

I tu

estimada

assistiràs al ball

m'imagino

oi?

ANTOINETTE

Oh no

MLLE ISABELLE

Ja ets prou gran

ANTOINETTE

La mato la mato la mato

MLLE ISABELLE

Oi?

ANTOINETTE

No ho sé

MLLE ISABELLE

Què fas?

Més ràpid més ràpid més ràpid

Un dos un dos un dos un dos

Així és com s'ha de tocar

Així

Però què fas

Antoinette

que dorms potser?

ANTOINETTE

Estic cansada

MLLE ISABELLE

Cansada

ANTOINETTE

Sí

cansada de tu

MLLE ISABELLE

Cansada ja?

Jo a la teva edat tocava sis hores al dia

ANTOINETTE

I a mi què m'importa?

Ho vols més ràpid?

Té té té

MLLE ISABELLE

Però què fas?

Quin espant

No tan de pressa

I a quina hora s'ha d'arribar al ball el dia quinze?

ANTOINETTE

Ho saps perfectament

Ho posa a la invitació

Que no l'has llegida vella estúpida

A les deu

MLLE ISABELLE

Arribaré una mica abans

per saludar-te

ANTOINETTE

T'esperaré al quarto dels mals endreços

Bruixa.

MLLE ISABELLE

Ara tocaràs la suite

ANTOINETTE

Em sap greu

la suite la tocarà ta tia

me n'he d'anar

abans que et salti al coll i t'estranguli

Miss Betty deu haver tornat ja del correu

de refregar el seu cos amb el del seu amant

i m'espera a la porta del carrer

vull veure el seu amant abans que desaparegui

Antoinette s'aixeca.

Mademoiselle Isabelle desapareix.

Som al carrer.

ANTOINETTE

El carrer és buit

Miss Betty i el seu amant encara deuen ser

al Bois de Boulogne

Voldria anar-me'n d'aquí ben lluny

i desaparèixer per sempre

O potser morir

Morir

Ah

Una parella s'acosta

Són ells

Com és possible

Ell és més jove que ella

Un jovenet

Un estudiant amb les galtes vermelles i quatre pèls a la barba

Però amb uns ulls preciosos

I fuma

Fuma

Apareix Miss Betty..

ANTOINETTE

Oh Miss

Fa més d'un quart d'hora que l'espero

Qui és aquell home d'allà?

MISS BETTY

És el meu

el meu

he is my cousin

Ann-toinette

ANTOINETTE

Your cousin?

Ens acompanyarà a casa?

MISS BETTY

Només una estoneta

Stay here my dear

Vaig a buscar-lo

Miss Betty s'allunya

ANTOINETTE

Va cap a ell

Li parla a cau d'orella

Ell somriu

Li posa una mà a la cintura

Ella es deixa fer

Què són aquests secretets?

Us burleu de mi?

*Si ara m'esclafés un cotxe
ells ni se n'adonarien
Ell se separa d'ella i em mira
Quins ulls
Què significa aquesta mirada?*

Miss Betty apareix.

Obre la seva bossa i treu els sobres de les invitacions.

MISS BETTY

Oh

Encara no he tingut temps de dur les invitacions a correus

ANTOINETTE

*Però sí que has tingut temps per ficar la mà dins els seus pantalons
anglesa fastigosa*

MISS BETTY

Corre i fica-les dins la bústia de l'estanc de la cantonada
a l'altra banda del pont
my dear
Mentrestant my my my cousin and I
will wait for you here

Miss Betty dóna el munt de sobres a Antoinette.

Antoinette s'allunya.

Creua el Pont Alexandre III, sobre el Sena.

S'atura en mig del pont.

Mira els enamorats, que, en un racó, comencen a fer-se petons.

Llum de capvespre.

El Sena resplendeix sota la llum dels fanals.

Antoinette comença a rebregar els sobres amb les seves mans.

ANTOINETTE

Com s'atreveixen?

Es besen davant meu

No saben que els miro

Els cossos es refreguen

Les mans busquen la pell nua sota les robes

L'escalfor i la humitat de les mans i dels músculs

I jo tota sola al mig del pont

sobre el Sena silenciós i gris

Jo tota sola

I freda

Rebrega cada cop més els sobres.

Un sobre li rellisca de les mans i està a punt de caure a l'aigua.

Ella fa un moviment brusc i l'agafa al vol.

ANTOINETTE

Ah

Gairebé em cau a l'aigua

Quina por

Por?

Por de què?

Sempre tremolant de por com una nena petita

Ja no sóc una nena

Sóc una dona

Ells encara s'abracen i es besen sota la llum dels fanals

els llavis encara enganxats

i les llengües humides entortolligant-se

Ningú no em mira

Ningú no em veu

I jo sóc una dona

Una dona

Sola

I freda

Ah

Llença un sobre damunt el riu.

Segueix amb la mirada com el corrent s'endú el sobre avall.

S'inclina perillosament sobre el riu.

Va tirant sobres a l'aigua, primer d'un en un.

Després de dos en dos, de tres en tres.

Després els esquinça i en llença trossos a l'aigua.

Acaba estripant les cartes frenèticament.

I contempla com el corrent mulla i s'endú tota la paperassa.

ANTOINETTE

Oh

M'ha caigut un sobre

I un altre i un altre i un altre

I dos i tres i quatre i cinc

Ja no sóc una nena

Sóc una dona

Sóc una dona

Sóc una dona

Sóc una dona

Sóc una

Sóc

ESCENA 5

Tocador de Mme Kampf.

Mme Kampf amb bata, despentinada, no para de tragar coses amunt i avall.

Flors, gerros, robes, coixins.

Entra i surt del tocador.

Ritme frenètic.

Sorolls per tota la casa.

Corredissa de mobles, dringar de vasos i vaixelles, passos.

MME KAMPF

Alfred

on t'has ficat?

Falten dues hores pel ball i mira com estic

Què faig ara amb aquestes flors?

Que algú em porti un gerro immediatament

Què és tot aquest soroll?

Què fan els criats pujant i baixant per aquestes escales?

Alfred

per l'amor de Déu

pots dir als criats que facin servir les escales del servei?

Si trenqueu alguna cosa

us acomiadao aquesta mateixa nit

No aquesta nit no

Però demà al matí sí

m'heu sentit?

Apareix Antoinette amb un gerro

MME KAMPF

Ah gràcies amor meu

Mme Kampf hi desa les flors.

Posa el gerro a qualsevol banda.

Antoinette s'asseu a distància de la seva mare i l'observa.

MME KAMPF

Es pot saber què hi fas tu ara aquí?

Tu i Miss Betty sopareu a l'habitació de la planxa

i mitja hora abans de les deu

et tancaràs al quarto dels mals endreços

Au vinga fora d'aquí

Es pot saber qui canta ara?

Segur que és l'electricista

Oh el cap m'explota

Mme Kampf surt.

Antoinette camina lentament pel tocador.

Està estranyament feliç.

Com més nerviosa es posa la seva mare, més feliç es torna.

Mira la roba que s'ha de posar la seva mare.

Un vestit llampant ple de lluentons.

També examina amb gestos delicats les joies que es posarà.

Un gran collaret de perles de dues voltes.

Anells d'or i de plata.

Dos braçalets de diamants enormes.

Un fermall de safirs, robís i maragdes.

Somriu perversament.

MME KAMPF (OFF)

Vol fer el favor de canviar les bombetes d'una vegada

i parar de cantussejar?

No el pago per fer de tenor

Ah Alfred estimat ets aquí

però per l'amor de Déu

encara no t'has afaitat?

George

on vas amb aquestes ampolles

idiota?

la barra de bar és a l'habitació de l'Antoinette

No hi haurà prou ginebra

Lucie

vés a veure el xofer i que compri més ginebra pels còctels

Què?

Que ha anat a sopar a casa seva?

Doncs des d'ara mateix ja està acomiadat

Alfred

o t'afaites d'una vegada

o t'afaito jo i et deixo la cara com un mapa

George

el plat de la rebosteria no està ben col.locat

Lucie

Els canapès de caviar estan massa a la vista

S'hi llençaran tots al damunt i es farà una aglomeració

Amaga'ls

Ai

Ai déu meu

El foie gras

Quina desgràcia

Ens hem deixat el foie gras

George no te'n vagis encara

A més a més de la ginebra porta mig quilo de foie gras

Què?

Que ja ha marxat?

Lucie corre vés a buscar-lo

Què?

Ara no és hora de sopar

I a mi què se me'n dóna que no hagi dinat

T'aguantes

Truquen a la porta

És que ningú pensa obrir?

Mme Kampf entra al tocador, sufocada

MME KAMPF

Què seria d'aquesta casa sense mi?

Oh mira quina fila que faig

Antoinette

Què fas encara aquí

amb les meves joies

nena malcriada?

Qui t'ha donat permís per tocar-les

Estúpida?

T'agraden oi?

Lucie

Lucie vine a vestir-me

Ai no que la Lucie és fora

Ajuda'm nena

a vestir-me a maquillar-me i a posar-me totes les joies

Estic tan nerviosa

A partir d'ara, Antoinette ajuda la seva mare a vestir-se.

Després, Mme Kampf es maquilla davant el mirall.

I, per acabar, es posa totes les joies.

MME KAMPF

No ho diguis a ningú

filla meva

però estic molt nerviosa

Et dec semblar ridícula

oi?

Però és que vull que tot surti bé

Necessito que tot surti bé

Te'n recordes

petita meva

del nostre minúscul apartament del carrer Favart?

Vam trigar anys a poder comprar-nos un sofà com déu mana

per poder llençar aquell divan atrotinat on posàvem el cul

Tot just fa quatre anys d'això

I ara

mira

Gràcies als negocis del teu pare a la borsa

avui tenim casa nova i mobles cars

i per fi avui

ens donem a conèixer a gent important

Avui és un gran dia filla meva

El principi de la fi de la meva desgraciada vida

i l'inici d'una nova vida

L'únic que lamento

és haver perdut aquella pell fina i tendra

que tenia als vint anys

La vida està mal feta

La vida està mal feta

filla meva

A la teva edat duia pedaços a les mitges
i passava gana i fred
i no tenia un trist anell ni una arracada per posar-me
Com volies que els homes es fixessin en mi?
I ara
ara que finalment tinc joies i vestits i una casa com déu mana
i tot el menjar que volem
estic casada amb un banquer avorrit i lleig vingut a més
i m'apareixen aquestes arrugues a la cara
i
Ah
Aaaaah?
Què és això
Déu meu
Un cabell blanc?
Un cabell blanc
Quin horror
Arrenca-me'l de seguida
Gràcies filla meva
Tu també en tindràs
d'arrugues i de cabells blancs
i molt abans del que et penses
La vida és tan estranya i tan curta
No et dóna temps a assaborir-la
Sempre amb presses
Pressa per viure
pressa per ser algú
per agradar als homes
per estimar
Els diners els vestits els pentinats els cotxes luxosos
de què et serveixen

si no tens un home a la vida
un jove amant ben plantat
que et miri
que t'admiri
que et parli d'amor
que t'afalagui
que t'acaroni amb les seves mans fortes
que t'estrenyi amb els seus braços musculosos
Saps quants anys l'he estat esperant aquest home?
Tota la vida filla meva
Tota la vida
Quan era joveneta
anava a festes
i alguns homes ben vestits em parlaven d'amor
Però si m'hi fixava bé
els veia els punys de les camises esfilagarsats
i l'etiqueta del trajo
que era de lloguer
Tota la vida esperant l'home ideal
Però una noia pobra no pot obtenir el que desitja
I el teu pare un bon dia es va creuar en el meu camí
No era ell de cap manera
Lleig vulgar inculte i poca-pena
Però tenia empenta
i com bon jueu
un bon nas per als negocis
Durant molts anys em vaig desesperar
Creia que els diners arribarien de seguida
Però no
L'he odiat tant tots aquests anys que he hagut d'esperar
Fins avui

Qui sap
Potser encara no és tard
Aquesta és la meva última oportunitat
Els últims anys abans de la vellesa
I tot i així
encara puc imaginar
què es deu sentir
quan uns llavis joves i tendres
s'ajunten amb els meus llavis encara carnosos
quan una mirada penetrant
plena de desig
es clava en els meus ulls
quan uns braços robustos
estrenyen fort el meu cos
amb una abraçada infinita
La meva última oportunitat
Potser
qui sap
encara que sigui tard
potser
per a mi
la vida comença avui

*Mme Kampf ha acabat de vestir-se, de maquillar-se i de posar-se les joies.
S'aixeca i es mira al mirall.*

MME KAMPF

Com em trobes?

ANTOINETTE

Preciosa

mamà

Estàs preciosa

ESCENA 6

Saló dels Kampf.

Un canapè.

Mme Kampf i Antoinette.

MME KAMPF

Els músics acaben d'arribar

El teu pare els està acomodant

a la galeria

Ja són les deu toques

Oh quins nervis

Sona el timbre de la porta

MME KAMPF

Ah

Els primers convidats

Au vés nena vés

George

no obris la porta

Vull obrir jo en persona als nostres primers convidats

Vinga nena

al quarto dels mals endreços

i a dormir

No George no Lucie

He dit que obriré jo la porta

Alfred

Digues als músics que comencin a tocar

Au Antoinette fuig d'aquí immediatament

Bona nit filla meva estimada

Desitja'm sort

Comença a sonar un vals.

Mme Kampf fa un petó a Antoinette.

Antoinette fa per marxar.

Mme Kampf surt.

Antoinette es queda quieta. Rumia.

Se senten sorolls i la música del vals que continua envaint l'espai.

Antoinette mira a banda i banda.

Camina de puntetes cap al canapè.

S'ajup i s'hi amaga a sota.

Entra Mme Kampf acompanyada de Mademoiselle Isabelle.

MME KAMPF

D'això se'n diu puntualitat

estimada cosina Isabelle

MLLE ISABELLE

Sóc la primera?

MME KAMPF

Sí senyora

tens l'honor de ser

la nostra primera invitada

Em pensava que serien els Banyuls

O els Ostier d'Arrachon

O els Lévy de Brunelleschi

O el Baró de Levinstein i la Baronessa

que viuen tan a prop de casa nostra

I no

Ves per on has estat tu la primera
Tota una sorpresa
perquè ni tan sols me'n recordava
que t'havia convidat

MLLE ISABELLE

I el teu home?

MME KAMPF

A l'altre saló amb els músics
i amb el servei
No pateixis per ell estimada
Ja tindràs temps de saludar-lo
Què me'n dius del meu vestit?

MLLE ISABELLE

Bonic

MME KAMPF

El teu tampoc no està gens malament
És el mateix que et vas posar
aquella nit que et vam convidar a l'Òpera
ara fa dos o tres anys
o potser més i tot
oi estimada?
No pateixis
Tot i no anar gens a la moda
s'ha de reconèixer
que aquest vestit t'afavoreix
El groc de la roba
tot i desgastat

t'hi lumina la cara
I aquest boà de plomes tan
violeta
fa que el teu coll no sembli tan esquifit
I aquestes cintes de vellut de color taronja
que envolten els punys
oh
són realment divines
I què penja de les cintes?
Ah però si són els teus binocles de plata
Ben bé com si fossis a l'Òpera
oi?
Amb binocles i tot
Per no perdre't cap detall dels vestits
de les marqueses
comtesses
baronesses
i altres dames de l'alta aristocràcia
que vénen avui al nostre gran ball
Has fet ben fet de portar-los
estimada
No ha sonat el timbre?

MLLE ISABELLE

Jo no he sentit res

MME KAMPF

Seiem?

Mme Kampf i Mlle Isabelle s'asseuen al canapè.

MLLE ISABELLE

Ja passen de les deu

Oi?

MME KAMPF

Sí

MLLE ISABELLE

Ja se sap

la puntualitat mai no ha estat

la principal virtut

de la gent rica

MME KAMPF

Sí

En canvi tu

has arribat ben bé a l'hora

ha ha ha

El vals acaba.

Mme Kampf s'aixeca i va a un lateral.

MME KAMPF

Alfred

Digues que no toquin tan fort

per l'amor de déu

que no sentirem el timbre de la porta

Sona una altra música, suau.

Mme Kampf mira a banda i banda.

Comença a estar nerviosa.

Mira Mlle Isabelle i s'asseu al canapè.

Les dues dones tussen.

MME KAMPF

Quin temps més meravellós
que hem tingut aquests últims dies
oi estimada?

MLLE ISABELLE

Sí
estimada Rosine
realment meravellós

MME KAMPF

No m'has dit res
estimada
dels nous mobles del vestíbul
No t'hi has fixat?

MLLE ISABELLE

Oh i tant que sí
són preciosos
A mi l'estil japonès no em diu res
Però reconec que té la seva gràcia
No me'n compraria mai de mobles com aquests
Tenen uns colors tan llampants i grollers
Això sí
jo sempre he defensat l'art oriental
Saps?
l'altre vespre vaig anar a sopar
a casa dels Salomon

els coneixes?
són amants de l'art
i grans experts en brocanteria i antiguitats
No els has convidat?

MME KAMPF

No
Els Salomon no
Quina ràbia
És culpa de l'Alfred
que no hi va pensar

MLLE ISABELLE

No pateixis
estimada Rosine
encara que els haguessis convidat
no haurien vingut
Ara són de vacances a Nova York
i s'hi estaran tres mesos
Potser amb una mica de sort
la pròxima vegada
Oi?

MME KAMPF

Oh i tant
la pròxima vegada

MLLE ISABELLE

Doncs com et deia
Tot sopant a casa dels Salomon
vam començar a discutir sobre l'art oriental

Tot són rampoines de mal gust
atapeïdes de floritures recargolades
i de colors impossibles i lletjos
lletgíssims
que només agraden
a la gent que té diners
però que no té cap mena de classe
ni de distinció
va dir el senyor Salomon
Es referia al que ara se'n diu
nou rics
evidentment
Digui el que digui vostè
vaig replicar-li
no es pot negar
que tots aquests mobles i elements decoratius que vénen de l'Orient
-o que diuen que vénen de l'Orient
perquè comença a haver-hi molta falsificació-
són divertits i alegres
i el fet que siguin molt menys cars
que els de l'estil Louis XV
-per exemple-
no és pas cap defecte
Ans al contrari

MME KAMPF

Perdona estimada perdona
Però vas ben errada
cosineta Isabelle
L'estil xinès antic i el japonès
han pujat de preu de mala manera

Saps el gerro de l'entrada
el dels ocellets?

MLLE ISABELLE

Ah sí ja m'hi he fixat una cucada

MME KAMPF

El va comprar l'Alfred
i li va costar deu mil francs
Què dic deu mil?
dotze mil
i és ben autèntic
du certificat de garantia
perquè ho sàpigues
I el Buda daurat del fons del passadís
també ens va costar un ull de la cara

MLLE ISABELLE

I tant i tant m'ho crec
Tot i així els Salomon
abominen d'aquesta mena d'andròmines
encara que siguin cares
ves per on
Els Salomon sempre diuen que un preu elevat
no sempre és garantia de bon gust
Ai
Encara no ha arribat ningú?
Sí que és estrany
Quina hora és?
Oh tinc un forat a l'estómac
No hi ha res per picar

mentre esperem?

MME KAMPF

Oh i tant

Una pila de coses

Mme Kampf s'aixeca, nerviosa, i surt.

Apareix de seguida amb un parell de sandvitxos.

N'hi dóna un a Mlle Isabelle i es queda dreta, inquieta.

MLLE ISABELLE

Són de caviar?

MME KAMPF

No

Els de caviar els guardem per després

Per quan obrim les ampolles de xampany

Mengen.

Acaba la música.

Mme Kampf està cada vegada més nerviosa.

Mira a banda i banda de l'espai.

MLLE ISABELLE

Deliciós

Realment deliciós

estimada Rosine

Ara ja comença a ser una mica preocupant

no et sembla?

MME KAMPF

El què?

MLLE ISABELLE

Que encara no hagi vingut ningú

MME KAMPF

És ben normal

Ningú vol ser el primer quan va a un ball

MLLE ISABELLE

Però tampoc l'últim

Oi?

MME KAMPF

No ho sé

Potser sí

MLLE ISABELLE

No no de cap manera

Tots aquests rics que heu convidat

sempre arriben tard

però arriben

I si no vénen?

Què faràs amb tot el que has comprat?

MME KAMPF

Ha ha ha

M'encanta el teu sentit de l'humor

cosineta

MLLE ISABELLE

I digues
estimada Rosine
a part dels Banyuls i els Ostier i els Levy de Brunelleschi i els Levinstein
qui més tindrem el plaer de veure
aquesta nit?

MME KAMPF

Ui
Una pila de gent distingida
Saps qui em va dir que li feia tanta il·lusió?
la vella marquesa de San Palacio
Justament
justament me la vaig trobar ahir
i em va dir
sap estimada?
he retardat vuit dies el meu viatge a Montecarlo
només per poder venir a la seva festa
Sempre em diverteixo tant a casa seva

MLLE ISABELLE

Ah però no és aquest
el primer ball que fas?

MME KAMPF

Sí sí
La marquesa havia vingut
només a prendre el te
He fet més d'una recepció
aquí a casa
a l'hora del te
Si no t'hi he convidat mai

estimada

és perquè sé que és la teva pitjor hora

És quan tens més alumnes

oi?

Quina desgràcia haver de treballar

a l'hora del te

oi Isabelle?

MLLE ISABELLE

Aquest serà l'últim any

He decidit reprendre la meva carrera de concertista

a partir de l'any que ve

MME KAMPF

De veritat

Quina bona idea

Friso per sentir-te tocar en públic

Ara bé

espero que els concerts siguin a pobles

que surtin en el mapa

No com aquella vegada fa anys

quan vam anar-te a veure i no trobàvem el lloc

de tan amagat com estava

i ens vam perdre

i ens vam quedar sense concert

MLLE ISABELLE

Ho sento estimada

però no és normal

Ja són dos quarts d'onze

i encara no ha vingut cap convidat

Si tu no ho trobes estrany
jo sí
Una cosa són uns minuts de cortesia
I l'altra és ser
mal educat
Si em disculpes
vaig a saludar el teu home
Segurament
me'l trobaré adormit en algun racó de la casa
Oi?

Mlle Isabelle s'aixeca i surt

Mme Kampf s'aixeca i camina nerviosa pel saló

MME KAMPF

Que el diable se t'emporti
vella boja
Déu meu
Déu meu
On és la gent?

Sona un Charleston.

Mme Kampf va a un racó i mira.

Antoinette surt reptant de sota el canapè.

Mentrestant, Mme Kampf està immòbil, mirant l'exterior del saló.

MME KAMPF

Què fa la boja ara?
Com s'atreveix la desvergonyida

Es queda dreta d'esquena, en un racó, mirant a dintre.

El Charleston continua sonant i es barreja amb altres melodies.

Antoinette inicia una dansa sense deixar de reptar per terra.

Mentre balla, passa ben bé una hora i mitja.

ANTOINETTE

Què fa la boja de Mademoiselle Isabelle

mamà?

S'ha posat a ballar el Charleston amb el papà

Sí oi?

I tu?

No balles?

Balla com jo

mamà

Mira com ballo

sota el canapè del saló

Mira com moc el cos

i el cap

i els braços

i les mans

i les cames

al ritme de la música

el meu cos jove

i el meu cap eixerit

i els meus braços bonics

i les mans fines

i unes cames perfectes

Tu no balles mamà?

Ara és un foxtrot

Quin ball més animat

oi mamà?

El papà mig adormit

*ballant amb la bruixa
de la cosina Isabelle
i ningú més
només aquesta vella estúpida
que demà havia d'escampar
per tot Paris
l'èxit esclatant
de la teva festa
oi mamà
Però mamà
què són aquestes llàgrimes
No balles mamà?
No balles?
Encara que el teu cos només estigui fet
de carn tova i pelleringa
mou-lo
belluga'l
Mou el cos
mamà
mou el teu cos de vella
a veure si encara hi ets a temps
No deies que era aquesta
la teva última oportunitat?
Vinga doncs
balla
balla
balla
estimada mamà
Ara és un blues meravellós
Vinga
Està passant el temps*

La cosina Isabelle
no es mourà de l'altre saló
Està ballant totes les peces amb el papà
i quan torni
se n'anirà
Balla mamà
Ningú vindrà
Passa el temps
S'acaba ja
Passa el temps
Vinga
Si no mous el cos
se't rovellarà
Balla mamà
Ja sona el tango
Passa el temps
Ningú vindrà
Ni comtes ni marquesos ni barons
Ni molt menys
el teu jove amant somniat
i meravellós
Està passant el temps
Balla mamà
Està passant
Oh
Ja ha passat
Quin greu que em sap
Ja ha passat
el teu
temps

Acaba la música.

Antoinette torna sota el canapè.

Entra Mlle Isabelle, esbufegant.

Mme Kampf té els ulls plens de llàgrimes.

MLLE ISABELLE

Oh estimada estic baldada

Feia anys que no ballava així

El teu home és un encant

Saps què m'ha dit?

balles millor que la Joséphine Baker

Hi hi hi

Qualsevol diria que flirtejava amb mi

Hem estat ballant plegats tota l'estona

El teu marit i jo

Sols

Com que no hi ha ningú més

Ha ha ha

I hem obert una ampolla de xampany

I ens l'hem acabada tot ballant

I quan hem ballat la quarta peça

teníem tanta set que ens n'hem acabada una altra

sencera

entre tots dos

Ah

i els canapès de caviar

estimada

deliciosos

Me n'he menjat onze

Ha ha ha

Es que feien una pena allà sense que ningú els toqués

Però esclar
com vols que els toqui algú
si no hi ha ningú?
Ha ha ha
Ai estimada estic baldada
I el teu home encara més
Estava una miqueta borratxo
Hi hi hi
S'ha hagut d'estirar en una butaca
i crec que s'ha adormit
Diu que a l'hora que és
ja no creu que vingui ningú
I ho deia tot content
com si en el fons se n'alegrés
Ah per cert
m'ha dit que et digui
que si la música no sona més
és perquè els músics ja han marxat
El teu home és tot un cavaller
A més a més de donar-los un bon sou
ha obsequiat cada un dels músics
amb una ampolla de xampany
i deu o dotze canapès
Oh
Hauries d'haver vist
les cares de felicitat d'aquests morts de gana
que acaben de sortir amb la boca plena
tot devorant canapès
després d'estar tocant un parell d'hores
per ningú
ha ha ha

per ningú més que per mi i el teu encantador marit
Han deixat un rastre de molles de canapè
des de la galeria fins al rebedor
Oh quin ball
Oh quin gran ball estimada
Quan ho expliqui demà a tots els pares i mares dels meus alumnes
i escampin la notícia per tot París
Ai déu meu
Ai déu meu
Oh que és tard
Hi hi hi
Ai
Ai perdona
He begut massa
Quina cara que fas
Ai pobra
ai pobra Rosine
No t'ho agafis així
estimada
et posaràs malalta
Sí sí ho entenc
Entenc el que deus estar passant
Però ja se sap
La vida
a vegades
cosina Rosine amiga meva
la vida és tan cruel
Oi?
Però no pateixis
Vés a buscar el teu home
que ell et sabrà consolar

Això si aconsegueixes despertar-lo esclar

Hi hi hi

Adéu estimada

Realment

ha estat

una vetllada

i

no

bli

da

ble

Mlle Isabelle surt, tot rient.

Mme Kampf té els ulls plens de ràbia.

Antoinette comença a sortir sigil·losament de sota el canapè

Mme Kampf no la veu.

MME KAMPF

Tan de bo et moris

vella camella repugnant

Déu meu

Déu meu

Què ha passat?

Com és possible?

És una injúria

un cop baix ordit per enemics traïdors

per ridiculitzar-me

Tota aquesta gent

tots aquests estúpids ufanosos

que últimament em somreien

i em parlaven

i m'invitaven a casa seva
en realitat
se'n reien de mi a la meva esquena
i em menyspreaven
perquè jo no era del seu món
Alfred
Alfred
Desperta
Tot és culpa teva
culpa teva imbècil
per la teva estúpida arrogància
la teva fastigosa vanitat
i el teu orgull de gall dindi ridícul
El senyor vol fer un gran ball per presentar-nos en societat
En societat?
Mira com ric
em trenc de riure
em pixo tota
tota sencera pixada de riure
amb les calces ben mullades
Et penses que la gent no sap d'on venim
d'on véns tu
jueu repugnant
nou ric de merda?
Els teus distingits i aristocràtics amics
no són res més que
lladres i estafadors
això és el que són
una colla de lladregots miserables
que t'han deixat amb el cul a l'aire
i ens han fet ser la riota de tot Paris

ximple

tòtil

imbècil

pallasso

Mira

Mira

Mira què faig amb totes les joies que vas regalar-me

Es va traient les joies i les llença a terra, a fora del saló.

MME KAMPF

Té

té

té

i té

Empassa-te-les

Antoinette s'està dreta, molt quieta, mirant la seva mare.

Mme Kampf està d'esquenes a ella, a un racó del saló, i encara no la veu.

Se senten uns sorolls des de dintre.

Sentim la veu de M.Kampf. Està borratxo.

A mida que parla, Mme Kampf es va girant a poc a poc.

Veü Antoinette.

Les dues dones es miren de fit a fit.

M KAMPF (OFF)

Calla

vella bruixa

Quan et vaig arreplegar

vés a saber

per quantes mans havies passat ja

No te n'havia dit res
Però jo no em mamo el dit
Ho he sabut tota la vida
Em pensava que amb mi
si feia fortuna
canviaries
Que idiota que he estat
Com m'he equivocat
Sempre has estat i seràs
una bagassa
una puta ordinària
repugnant i vulgar
i amb menys classe que una peixatera
Per mi
Ja te'n pots anar a la merda
I per sempre
Taxi
Taxi

Se sent l'estrèpit de la porta del carrer que es tanca.

L'aranya del sostre dringa i dringa durant una bona estona.

Mare i filla cara a cara.

En silenci.

Mme Kamp té la cara desencaixada i els ulls plens de llàgrimes.

Silenci.

Mme Kampf, sense deixar de plorar, allarga una mà cap a Antoinette.

Antoinette se li acosta i la du al canapè. S'asseuen.

MME KAMPF

La meva pobra petita filla estimada

Tu encara ets feliç filla meva
No saps com és d'injust aquest món
Injust i dolent i pervers
Tu encara no ho pots entendre petita
El teu pare,
has sentit el que m'ha dit?
Oh
Per què és tan dolorosa aquesta vida?
Per què?
Oh
Només et tinc a tu
filla meva
Només a tu
Només et tinc a tu
pobre filleta meva
Ets
Ets una bona filla
Antoinette

Mme Kampf plora en silenci.

Antoinette esbossa un somriure dolcíssim.

Aixeca una mà lentament i la du al cap de la seva mare.

Antoinette comença a acariciar-la suaument, delicadament.

ANTOINETTE

Pobreta meva
La meva pobra
i estimada
mamà

Fi d' El Ball